

POST, MOLITVA, MILOSTINJA

Pepelnica, B

Korizma koja je pred nama pokorničko je vrijeme. Ne toliko u smislu zadovoljštine, da bismo mi morali dati naknadnicu za svoje grijeha (Krist je to učinio jednom za svagda!), nego je korizma vrijeme u kojem se želimo vratiti Bogu, vratiti se na svoje kršćanske korijene, otkriti ljepotu krsne milosti i Božjeg sinovstva koje smo dobili. Kako proživjeti ovu korizmu? Sam nam Isus daje upute (Mt 6, 1-6.16-18)!

Isus nas poučava da milostinja treba biti u skrovitosti, tj. ona treba biti znak ljubavi, a ne naše želje za isticanjem. Budući da je znak ljubavi, već ćemo iznaći načina kako i kome je udijeliti, jer „ljubav je dosjetljiva“. Isusovo je obećanje izravno i nedvosmisleno:

„Ti naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!“

Evo programa za našu korizmu! Milostinja. Važno je otkinuti od sebe i dati potrebitom, bez neke posebne buke. Dati? Što dati? Važno je, naravno, materijalno pomoći. Ali će jednako tako biti važno dati i pokloniti vrijeme, osmijeh, savjet, pažnju. Možda onima na kraju svijeta. Možda. Ali sigurno onima koji su kraj nas, a ne primijetimo koliko žedaju za našom dobrohotnom gestom. Možda tjednima nisam poklonio ljubaznu riječ svom bračnom drugu, svome djetetu, svom roditelju, onima koji su mi „podređeni“. Milostinja čuda čini!

I molitva je izraz ljubavi, ljubavi prema Bogu, izraz potrebe da oslušujemo njegov glas i tražimo njegovo lice. Ni tu ne treba biti mjesta hvastanju.

„Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svome Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.“

Molitva. Druga Isusova preporuka. Koliko nam se puta dogodi da sve tako dobro isplaniramo, a onda nam odjednom krene nizbrdo. Što se zbiva? Zaboravljamo izvor iz kojega smo potekli i more u koje uviremo. To je molitva, vraćanje na izvore i koraćanje sa svojim Bogom. Nisam više sam. Ove korizme mogu, doista uz Božju pomoć mogu nešto bitno promijeniti u svom pristupu molitvi. Sad je čas.

Post je izraz dragovoljne pokore. I Stari i u Novi zavjet naglašava „post“ od grijeha, odnosno život u skladu s Božjom voljom. U svakom slučaju, ne valja se hvastati ni pokorničkim djelima:

“Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice, da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.”

Post. U svakom će slučaju to biti post od grijeha. A ima i drugih postova. To će svakako biti postovi od nepotrebnih stvari: suviše alkohola, suviše cigareta, suviše televizije, suviše ogovaranja, suviše ljenčarenja... Neki su u tome drastični pa se posvema lišavaju. Bit će svakako korisnije sticati neke dobre navike koje i inače ostaju.

Crkveni su oci (npr. Augustin) naglašavali ovo trojstvo. I toga su se naši stari držali. U vremenima kada je sakrament pomirenja postojao samo za najteže javne grijeha, molitva, post

i milostinja bili su sredstvo oslobađanja od grijeha i put prema svetosti. Evo moćnog sredstva u našim rukama. Ovo je oprobani put. Evanđeoski. Isusov. Okušajmo ga ove godine. I Otac naš, koji vidi u tajnosti, uzvratit će nam.

Zvonko Pažin